

Chuyên "cô tích" về cô gái sinh viên hiêu u ha nh

Viết bởi Quynh tri vien

Thứ sáu, 17 Tháng 6 2016 11:08

Bài d thi sa ng ta c ca c ta c phá m về Đa o Hiêu u:

Chuyên "cô tích" về cô gái sinh viên hiêu u ha nh

(PGVN) **M em sinh năm 1950, tu i cao và hi n t i đang b suy th n, tình tr ng b nh đang r t nan y do hoàn c nh quá nghèo.**

Xuân là m t đ a con gái nghèo, nghèo v m i th , sinh ra và l n mà em ch a t ng bi t thông tin v ng i cha c a mình. Em ch a bao gi đ c s ng trong s th ng yêu c a cha, đó là cái thi t thòi l n nh t c a em.

Nh ng v n may m n thay vì bên em v n còn có m , đ c s ng trong tình th ng yêu c a ng i m tu i đã cao. Em tên là Xuân, 21 tu i và đang h c năm 3 t i tr ng Đ i h c S Ph m 2 Xuân Hòa, Vĩnh Phúc.

Ngày m em ch a b b nh, hai m con ki m đ ng ra đ ng vào nh đi hái nhài thuê, nhi u hôm m m, m t mình em đi hái thuê t 1h chi u t i 7h t i m i đ c v , s ch ng ai thích ra đ ng gi a tr i ng 37, 39 đ , nh ng vì cu c s ng m u sinh, h ph i ch p nh n đi u đó.

H t v lúa, thì m em th ng đi c t rau mu ng tím, rau mà ng i ta hay cho l n, r i mang ra ch bán, th t ra vì th ng mình nên h mua v cho l n ch h ăn gì rau đ y, ki m đ c kho ng t m 10 ngàn đ ng m i l n đi bán. Ngày ngày mi t mài bên đ ng áng, ngày thì đi c t c lúa, ngày đi hái nhài thuê, nhi u nhà h b đ t hoang không làm ru ng, m em m n r i tr ng thêm đ , thêm khoai... V y nên nhi u lúc m t quá, không th đ c, không th y đau đ đầu ch th y m t, c t ng là m t m i do làm nhi u, nên m em không chú ý t i s c kh e và không bi t r ng mình đang mang b nh.

M t ngày n , chân bên ph i c a ng i m b t đ u b s ng lên, ng i ta b o m em b kh p, em cũng tìm tòi và nghe ng i ta đi l y lá l t v đ p nh ng không gi m, em đ a m đi tiêm v i m c giá là 150 nghìn/mũi, thì l p t c 15 phút sau chân tr v bình th ng. M t th i gian sau thì

Chuyện n "cô ti ch" về cô ga i sinh viên hiê u ha nh

Viết bởi Quên tri viên

Thứ sáu, 17 Tháng 6 2016 11:08

Có 2 chân đũa bẻ gãy và ngó i ta bở o tiêm nhiê u s bẻ gòn xê ng. Sau đó, em đả m đi khám tở ng th, bác sĩ bở o m em bẻ bẻ nh th n. i vi n h phát cho m em rở t nhiê u thu c, khi về nhà uở ng thì m em bẻ t đũa th y m t h n, nôn th c nôn tháo, không ăn, không ng đũa c, em l p t c đả m đi vi n.

Khi tở i bẻ nh vi n m em phở i c p c u, rở i em ở ngoài ch nghe kở t qu. Lúc đó ch có m t mình em, m t s tở i thân bẻ t đũa len i vào trong trái tim nh bé, không bẻ n bè, không ng i thân h hàng, ch bi t nh n tin cho cô giáo c a mình "cô i m em đả ng c p c u, có m t mình em, em th y cô đ n quá cô i".

Nh ng ngày m em n m i vi n là nh ng ngày em v t v nh t, v a phở i đi h c v a phở i chăm m, v a phở i đi làm và phở ng ti n duy nh t là chi c xe đ p cũ và xe bus công c ng.

Chuyện "cô tích" về cô gái sinh viên học u học nh

Viết bởi Quạt n tri viên

Thứ sáu, 17 Tháng 6 2016 11:08

Những câu chuyện buồn về bệnh viện

Câu chuyện của ông tôi đó, bệnh tình của mẹ em ngày càng tăng, 4 tháng trời mẹ em phải nằm giường, không thể đi được, bác sĩ thì mãi không tìm ra thuốc để chữa, mãi sau đó thì có một vị bác sĩ đã tìm ra thuốc cho mẹ em dùng. Em nói bác sĩ đó tốt lắm, nhưng có bác sĩ trẻ mới vào mà mẹ em có thể đi được sau 4 tháng nằm, nhưng cũng chính bác sĩ thay đổi nghề cho mẹ em khi mẹ em đột ngột đến bệnh viện, trong khi việc làm đó không phải của bác sĩ, cũng chính bác sĩ mới những người bệnh của bác sĩ thì khám cho mẹ em và còn đến là không lấy tiền của em, anh bạn kể chuyện vì người bạn xin thuốc cho mẹ em, nhưng người em nghe loáng thoáng bác sĩ trẻ ngành khoa mẹ em anh vì mẹ em yêu có thể chết ngay trên bàn mổ...

Vì bệnh tình của mẹ em mãi không tiến triển, uống thuốc, dùng thuốc cách mà việc không khá, nên người bạn khi xếp khám bệnh, tất cả các bác sĩ thấy mẹ em ngồi trong phòng khám là luôn cố gắng tránh, tất cả thì đổ sang một bên, bỏ qua mẹ em, để cuối cùng người mẹ bác sĩ thực tập mới thì khám qua qua rồi thôi, có lần thì hỏi cho bác sĩ trẻ ngành khoa khám, nhưng bác sĩ trẻ ngành khoa cũng cố gắng tránh khám.

Em nói có lần lên lịch mổ cho mẹ em rồi, tháng 5 mẹ thì tháng 4 em thì hỏi xem cần thuốc gì không, thì hôm thì bác sĩ nói: Mai mổ cháu sẽ đột máy xông. Không hề để cập tới lịch mổ. Em buồn và sợ, em nói đồng nghiệp hỏi lên cái lịch đó chứ vì muốn xoa dịu bớt đau đớn, là thì sao bệnh nhân này nằm lâu thế mà chưa được mổ, và có lẽ, hỏi chữa bao giờ nghĩ sẽ đưa mẹ em lên bàn mổ.

Khi cùng các thì có con người mới là chính mình, hãy suy nghĩ thấu đáo hơn. Qua việc đó, chính em đã nói lên rằng: Bác sĩ thì phải là người có tâm thức sẽ giúp mình, chứ chứ vì họ đi làm để mưu sinh thì thật khó... Có người bác sĩ tốt nhưng cũng có người vị bác sĩ vì công việc nên để vì các ca khó, nguy hiểm, nhưng gì liên quan tới chức vụ và địa vị của họ thì họ tránh, tránh tránh...

Dù nhà rất nghèo nhưng em học rất giỏi và chăm chỉ. Ngày đi học, em chỉ nghĩ là em sẽ học tốt rồi lập nghiệp rồi học đi làm ở các khu công nghiệp để có khoản cho mẹ đỡ vất vả. Nhưng rồi bất ngờ đi mổ thì đưa vào lập 10 của em rất cao. Nhưng ngày đám bệnh nhân đi học, em suy nghĩ rất nhiều, tiêu cực có, tích cực cũng có, nhưng là lo tiền đóng có người không? Em quyết định ra đăng ký thì bất ngờ em được đưa vào học lập chính của trường.

Chuyện "cô tích" về cô gái sinh viên học u học

Viết bởi Quạt n tri viên

Thứ sáu, 17 Tháng 6 2016 11:08

Cuộc sống cũng không mấy vui khi em quyết định đi học, ngày đi học thì chúng nó chờ đợi ở nhà và mình khi mình đi học này môn kia, mình đích thực là đi học bài... chúng nó cũng chờ đợi ở nhà vì mình vì mình nghèo. Nhưng vì mẹ, em cố gắng học tập, không quan tâm tới mấy chuyện đó, cứ cuộc đời mình vất vả nuôi mình khôn lớn, học và vì lòng phẫn thẹn nên mình, bởi vì chính em đã nói với tôi rằng "sống chờ đợi có ai chờ và bỏ bỏ về mình học nữa".

Ngày tôi đi gặp em, cái nhìn bên ngoài đầu tiên của tôi là ngôi nhà rất khá với các cánh cửa gỗ và mái tôn xi măng, nhưng khi đi vào nhà thì lớp sơn trắng bao phủ hết. Nhìn nhà thì lùn, căn nhà cũng có gì ngoài chiếc ghế sofa và tủ quần áo, có bàn ghế cũ và cái tivi nhỏ, chắc là nhà ai đó không dùng nên học cho, cho đến sách vở, đồ đạc, tất cả mọi thứ đều trong một gian đó. Tôi thật sự xin lỗi, khi phải nói rằng nó giống như một cái kho vậy.

Năm 1985, nhà em được công nhân ta cấp đất nên hai mẹ con mới có mảnh đất sinh sống tại đây, ngôi nhà hiện tại cũng do công nhân ta xây và học tập, gọi là ngôi nhà nhưng chỉ có mấy mét vuông đất học tập. Công nhân ta xây xong được một tháng thì mưa, đất nước chảy nhà, cửa sổ cũng mất năm thì nhìn nhà bắt đầu lún, chập chập, chập cao, nhưng ngày mưa thì tạo thành cái bể nước mini. Chính vì cái nhìn bên ngoài đó, mà ngày em đi học lớp 9 em không được nhận học bổng, khi cô giáo tôi đúng lúc hai mẹ con em đã đi hái rau thuê, nên cô giáo không gặp được mẹ và suốt học bổng đó dành cho một bạn khác.

Ngày đi học cấp 3, em đi học thì có chính quyền học tập cho nhưng bà mẹ đến thân nuôi con ăn học, cũng khoảng 180 nghìn/tháng. Trên trường học thì ngày ngày mẹ đi giặt quần áo em đi quét lớp, nên tiền học được giảm bớt nữa, nhà có một sào lúa, nhưng để có tiền thì nhà em đi mang đi bán, thóc cũ của vợ chồng thì để dùng.

Ngày lên đi học thì em đi dạy thêm Toán, nhưng cũng không được mấy, vì lúc thì học sinh kêu mệt, kêu nhà có việc... khi nhà chập chập nhà em khó khăn và còn đang chăm mẹ ốm, thì học được ý cho em đi học trường mới không để lo lắng phí cho mẹ.

Ai giúp tôi hiểu em đâu để nghĩ làm, chuyện công việc chuyện xuôi, học ở Vĩnh Phúc nhưng khi có gì dạy em đi bắt xe ra ngoài Hà Nội đi dạy, rồi dạy xong chuyện qua thăm mẹ, thì hiểu em đi bắt xe về nhà dạy... chính hoàn cảnh đã khiến học sinh mới phải đi học ở quê em, giúp em mảnh mai và biết vươn lên.

Chuyện "cô tí ch" về cô gái sinh viên học u ha nh

Viết bởi Quạt n tri viên

Thứ sáu, 17 Tháng 6 2016 11:08

Chính nh tôi đ a v c a em, ch c gì tôi đã làm đ c nh em, v a đi thi, v a đi chăm m , v a đi d y, v a đi làm đ ng, mùa v lúa v a r i m m , m t mình em đi c y, nhà ng i ta có 1 sào m t ngày là xong, còn em thì 20 ngày/1 sào m i c y xong, v y nên lúa nhà ng i ta g t đ c thì nhà em m i lên đồng, r i s p t i i t mình đi thu ho ch... Cu c s ng v t v , m t mình em ch y ng c ch y xuôi, em nói cũng m t, nh ng nhà ch có hai m con, và chính nó đã giúp em th u hi u ngày tr c m em v t v ra sao đ nuôi em ăn h c.

H hàng thì không giúp em đ c m y, khi h nghe b nh c a m , h cũng không m y mu n giúp vì c n ph i r t nhi u ti n m i ch a đ c, nhà em nghèo h nghĩ mai này em không tr h đ c, nên nhi u khi trong cu c s ng h mu n vùi d p cu c s ng nh em, h th y em khó khăn h cũng xa lánh d n. Nhi u khi ng i m t mình, em nghĩ lung tung, cu c s ng này ch s nh t là t t c m i ng i b r i mình...

Vì thi u ti n ch a cho m , nên nhà em ph i vay ngân hàng. Th đ y, v a lo b nh c a m v a ph i lo các kho n n , ti n h c b ng c a tr ng c a em cũng không đ cho vi n phí c a m ... Th ng em quá, m t ng i ham h c bi t v n lên, bi t th ng m , "m i cây m i hoa, m i nhà m i c nh". R i m i chuy n s bình yên thôi, c lên em nhé, cô gái hi u th o, k v em mà nh k v m t câu chuy n c tích có th t.

Di u Minh, Hai Bà Tr ng, Hà N i

Nguồn: [Giáo h i Phâ t giáo Viê t Nam](#)